

Адвентистичка мисија за млади и за возрасни

2021 • ВТОРО ТРИМЕСЕЧЈЕ • ИНТЕРАМЕРИКАНСКА ДИВИЗИЈА

AdventistMission.org

Содржина

Насловна: Даниел Аматаман бил хип хоп музички уметник во Суринам, кога почувствувал како му се обраќа глас и го прашува: „Што сакаш да одбереш во твојот живот, девојките или Бог? Приказната за него може да се најде на 4. страница од вашето списание

ТРИНИДАД И ТОБАГО

- 4 Девојките или Бог? / 3 април
- 7 Истрел од автомобил / 10 април
- 10 Бог не прави грешки / 17 април
- 13 Канистри со експлозивен гас / 24 април
- 16 Тоа е Господ / 1 мај

КОЛОМБИЈА

- 19 Бодеш од отровни скорпии / 8 мај
- 22 Изнајмување орис и шеќер / 15 мај

МЕКСИКО

- 25 Дали сте подготвен да умрете? / 22 мај
- 28 Бум! / 29 мај
- 31 Молитви за сопругата / 5 јуни
- 34 Тоа не е мојот начин / 12 јуни
- 37 Силата на семето / 19 јуни
- 40 Програма на 13-тата сабота : Од врата до врата / 26 јуни
- 44 Идни проекти на 13-тата сабота
- 46 Карта

 = Искуства што можат да бидат од особен интерес за илустрирање

Вашите дарови на дело

© 2021 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Пред три години, дел од даровите на 13-тата сабота беа искористени за изградба на ново крило на Југоисточната болница, објект на адвентистичката црква во мексиканскиот град Вилахермоса. Новото крило (сивата зграда во позадина) се планира да биде отворено во 2024 година. Прочитајте ги искуствата од Вилахермоса на страниците 18 -27 од вашето списание.

Драг водачу на саботната школа,

Ендрју Мекчизни,
Уредник на списанието

МОЖНОСТИ

Дарот на 13-тата сабота од ова тримесечје ќе биде употребен за меѓуамериканската дивизија да отвори 13 центри на влијание и подобар живот:

- Адвентистичкиот универзитет „Антила“ во Порторико.
- Адвентистичкиот универзитет „Колумбија“ во Колумбија.
- Адвентистичкиот теолошки факултет во Куба.
- Адвентистичкиот универзитет „Доминикана“ во Доминиканската Република.
- Адвентистичката универзитетска академија „Хаити“ на Хаити.
- Универзитетот „Линда Виста“ во Мексико.
- Универзитетот „Навахо“ во Мексико.
- Универзитетот „Монтеморелос“ во Мексико.
- Универзитетот „Северни Кариби“ во Јамајка.
- Адвентистичкиот универзитет „Централна Америка“ во Костарика.
- Универзитетот „Јужни Кариби“ во Тринидад.
- Адвентистичкиот универзитетски институт „Венецуела“ во Венецуела.
- Адвентистичкиот Џуниор колеџ во Белизе.

Ова тримесечје ќе биде посветено на Интерамериканската дивизија (ИАД) во која спаѓаат земјите и териториите на Карибско Море, Централна Америка, и во северниот дел на Јужна Америка. Во овој регион живеат околу 300 милиони луѓе, вклучувајќи 3,75 милиони верници на Христијанската адвентистичка црква. Ова претставува сооднос од 1 адвентист за секои 80 луѓе. Проектите на 13-та сабота од ова тримесечје се единствени: Сите 13 универзитети и колеџи во оваа дивизија ќе добијат дел од даровите на 13-тата сабота за да воспостават „центри на влијание“ за подобар живот, каде што учениците и студентите ќе можат да се обучуваат да станат мисионери. Ви благодариме за даровите на 13-тата сабота кои, пред три години, помогнаа да се финансираат проектите на Адвентистичкиот универзитет на Антилите во Порторико, Универзитетот Јужни Кариби во Тринидад и Тобаго и Југоисточна болница во Мексико. Можете да ги прочитате за Универзитетот Јужни Кариби на страниците од 4 до 8 и за Југоисточната болница на страниците 18-21. Ако сакате да ја направите вашата саботна школа поинтересна, можете да го преземете списанието *Mucuja* во PDF верзија од линкот: bit.ly/childrensmision . и ќе се чита и на фејсбук. Посетете и лајкувајте ја нашата страница на Фејсбук (Facebook.com/missionquarterlies). Ви благодариме за поддршката на мисионското дело!

Девојките или Бог?

ТРИНИДАД И ТОБАГО | 3 април

Даниел Аматеран , 29

Кога Даниел имал 11 години, еден пријател му покажал како се игра хип-хоп во Парамареб, главниот град на Суринам.

Даниел можел да гледа хип-хоп на телевизија, но не и во живо. Тој бил восхитен од движењата, вртењето, стоењето на една рака. Забележал дека девојките сакаат да ја гледаат играта, а посакувал девојките да го посматраат.

Научил како да игра. Сакал да игра, па дури и победил на локалниот натпревар за таленти, што му овозможило да патува во Холандија. Неговата популарност растела, а девојките се тискале околу него.

Еден ден, додека седел на својот кревет и размислувал за тоа, имал чувство како некој глас да го прашува: „Што сакаш да направиш во својот живот?“

Изненаден, помислил, можеби тоа бил гласот на Светиот Дух. Родителите го носеле во црква како дете, но тој не одел со години таму. На Даниел не му се допаднала идејата дека Светиот Дух можеби му зборува. Тој ја сакал славата и забавата во светот.

„Боже, не сега, не сега“, велел тој.

Тој одлучил да игра сè додека не остари, кога нема да може повеќе да игра, а потоа ќе може да оди во црква.

Даниел почнал ноќно време да доживува кошмари за тоа како го напаѓаат демони. Една ноќ, тој сонувал за Второто Христово доаѓање. Го видел Христа облечен во бела облека како стои на облаците. Светот горел, додека луѓето во збунетост трчале од страв и болка.

Тогаш се разбудил. Срцето му чукало забрзано.

„Јас сум изгубен, изгубен, изгубен“, размислувал тој. „Морам да се вратам кај Бога.

Но, не го сторил тоа.

Поминале неколку години, а кога имал 19 години, се преселил кај роднини нехристијани за да студира.

Еден ден, на масата во дневната соба забележал ДВД со наслов „Вистината за хип-хоп“. Тоа било ДВД издадено од христијанска мисионерска служба, но тој бил изненаден прашувајќи се како тоа ДВД завршило на масата во нехристијански дом.

„Кој го купи ова?“ ги прашал неговите роднини. Никој не знаел како тоа ДВД завршило на масата.

Даниел го гледал ова ДВД и се изненадил кога слушнал дека хип-хопот има гангстерско потекло и дека е поврзан со убиства, насилства и нелегална дрога. Бил збунет. „Хип-хопот изгледа бил поврзан со лоши работи“, почнал да размислува тој. „Не ми се допаѓа ова. Мислев дека тоа е само пеење, забава и девојки“.

Даниел го прашал својот другар од танчерската група дали содржината на тоа ДВД е вистинита.

„Тоа не е вистина, и на крајот на краиштата, кому му е гајле?“

Даниел продолжил да игра – но почнал и да оди во црква со еден од неговите братучеди адвентисти. На половина од една серија евангелски предавања, тој станал, кога проповедникот ги повикал оние што сакаат да се крстат да станат и да дојдат пред проповедалната. Му се тресело целото тело. Имал чувство дека два гласа се судираат во неговиот ум.

Во врска со искуството

- Погледнете го видеото на YouTube со Даниел: bit.ly/Daniel-Amattaeran.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските постови и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Мисионски информации

- Адвентистичкото учење за првпат било објавено во Тринидад и Тобаго во 1879 година преку литература што била испратена од Англија. Во 1880/1881 год., група верници што ја држеле саботата, предводени од Џејмс Р. Брајтвајт се собрале во Тобаго. За време на тие години, адвентистичката литература била испратена до Тринидад и Тобаго преку Меѓународното мисионско здружение за издавање трактати (ITMS) од САД. Првите резултати од адвентистичките учења дошле преку копиите на книгата на Елена Вајт „Патријарси и пророци“, која била испратена до еден човек, кој станал првиот верник на островот што ја празнувал саботата.

„Дали ќе се откажеш од играњето поради ова?“ му велел еден глас: „Зар ќе ги оставиш парите, девојките, славата?“

„Избери го Исуса“, му велел друг глас. „Тој е единствениот пат“.

Додека размислувал дали да тргне кон говорницата, проповедникот ги охрабрил оние кои се двоумат да му пријдат.

Даниел размислувал за парите, славата и девојките – и седнал назад на своето место.

Кога таа вечер се вратил дома, паднал на своите колена и почнал да се моли: „Боже, ако сакаш да се покаам и да го променам мојот живот, дај ми храброст утре и засили ме да станам и да дојдам до говорница, ако пасторот го повтори повикот.“

Следната вечер, пасторот го повторил повикот. Даниел станал, а целото негово тело треперело. Почувствувал како двата гласа повторно се расправаат во неговиот ум.

„Боже“, се молел во себеси, „Дај ми сила да го направам првиот чекор кон говорницата“.

Во тој момент почувствувал како нешто да го поттурнува. Тој го направил првиот чекор, а потоа било полесно да го направи и вториот, за најпосле да застане пред пасторот кај говорницата.

Денес Даниел има 29 години и студира на Универзитетот Јужни Кариби за да стане пастор. Тој себеси се нарекува и Фејсбук-евангелист, бидејќи веќе шест години објавува инспиративни видеоклипови, библиски предавања. Како резултат на неговата работа, се крстиле 24 лица.

„Бог беше милостив кон мене, затоа јас многу сериозно ја сфаќам оваа моја мисионска активност.“

Ви благодариме за даровите на 13-тата сабота од пред три години, кои помогнаа да се изгради првата црква на Универзитетот Јужни Кариби, во Тринидад и Тобаго, каде што студира Даниел.

Ви благодариме што го имате овој универзитет во своите мисли и што ќе обезбедите со своите дарови подобри услови за живот и да се отвори „центар на влијание“ на универзитетскиот кампус, каде студентите ќе можат да се обучуваат за да станат мисионери.

ТРИНИДАД И ТОБАГО | 10 април

Застрелана од автомобил

Ченел Спунер 31

ТРИНИДАД И ТОБАГО

Триесет и едногодишната Ченел го слушнала гласниот звук на рафалите од полуавтоматска пушка за време на обуките за семинари за учители во пристаништето во Порт оф Спејн, главниот град на Тринидад и Тобаго.

Учителите скокнале на нозе и потрчале кон прозорецот на третиот кат од зградата. На улица, виделе како некој човек бега обидувајќи се да побегне од бел автомобил. Од автомобилот доаѓале истрели.

Некои од учителите повикале од страв и бргу се наведнале под прозорецот додека белиот автомобил минувал покрај училиштето. Чекале неколку минути, и конечно, гласните одеци на пукањето стивнале, а Ченел тогаш ги слушнала исплашените врисоци на децата од училиштето.

И таа била исплашена и заплакала. Тоа било втор пат во последните седум месеци да слушне звуци на пукање.

Наставниците се симнале долу за да ги охрабрат исплашените деца. Чанел, која водела семинар за обука, го напуштила училиштето. Полициските службеници веќе биле пред зградата, барајќи од возачите да ги преместат паркираните возила. Меѓутоа, еден полицаец ја спречил да се приближи до нејзиниот автомобил.

Полицаецот ѝ ги покажал дупките од куршуми на прозорецот од страната на возачот на нејзиниот црн автомобил. Била шокирана од сцената. Таа го купила тој автомобил пред скоро две години.

Чанел подоцна дознала дека во нападот биле повредени две лица, меѓу кои и едно мало момче. Никој не бил убиен. Според Божјото провидение, многу деца не биле на училиште тоа попладне, за да можат учителите да ја организираат својата обука. Нејзиниот автомобил претрпел штета, бидејќи човекот кој бил цел на нападот,

откако излегол од својот автомобил и кога слушнал дека некој пука кон него, барал да се засолни и се скрил зад нејзиниот автомобил.

Таа вечер дома, Чанел му се заблагодарила на Бога за заштитата тој ден.

„Ти благодарам, Боже, што ме заштити, како и сите луѓе што беа во близина на огненото оружје. Ти благодарам што постојано се грижиш и бдеш над мојот живот“.

Додека размислувала за тоа што се случувало тој ден, се сетила на разговорот што го имала претходниот ден. Додека чекала да го променат маслото во нејзиниот автомобил, разговарала со еден свој пријател за тоа како луѓето често ги издигнуваат своите автомобили и ги ставаат дури и пред Бога. Тогаш Чанел му кажала на својот соговорник дека слушнала истрели од полуавтоматска пушка седум месеци порано на автопатот.

Автомобилот врз кој пукале удрил во нејзиниот автомобил од левата страна и нанел голема штета. По тој инцидент, Чанел сфатила дека Христос е многу поважен од нејзиниот автомобил.

„Можеби ќе го изгубам автомобилот утре, но сè додека Христос го води мојот живот, јас ќе продолжам да му служам“, му рекла тогаш на својот соговорник.

Следниот ден, на 12 јуни 2019 година, се случило пукањето пред училиштето.

По тој настан, неколку колеги од работа ја советувале да го продаде автомобилот.

„Продај го тој автомобил“, рекол еден. „Овој автомобил има демонска сила во себе.“

„Да, ослободи се од него“, рекол друг. „Нешто не е нормално со тој автомобил.“

Сепак, Чанел не видела причина да го продаде тој автомобил.

„Не станува збор за автомобилот. Не треба да го ставаме нашиот фокус на материјалните работи. Нашиот фокус треба да биде на Бога“ одговорила таа.

Чанел смета дека нејзиниот автомобил е сведоштво за Божјата добрина и заштита.

„Работата е во тоа што Бог нè штити додека се држиме со вера за Него и го објавуваме Неговото име во овие тешки времиња“, смета таа.

Ви благодариме за даровите на 13-тата сабота што ги приложивте пред три години, кои помогнаа да се изгради првата црковна зграда на кампусот на Универзитетот Јужни Кариби, во родниот град на Чанел, Тринидад и Тобаго.

Ви благодариме што ќе го имате тој универзитет во своите молитви и во своите мисли кога ќе ги приложувате даровите на 13-тата сабота, кои ќе бидат употребени за подобрување на животните околности, и за изградба на „центар на влијание“ за оспособување на студентите за мисионската служба.

Во врска со искуството

- Погледнете го видеоклипот на YouTube за Чанел: bit.ly/Chenelle-Spooner.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги објавите за мисијата и брзите факти од Интер-американската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Тринидад и Тобаго е претежно населен со луѓе со африканско и домородно потекло. Оваа земја има поголем економски статус по глава на жител од повеќето земји во Латинска Америка и Карибите поради големите резерви на нафта и гас. Сепак, економската зависност од овие резерви ја доведе земјата во тешка состојба неколку пати. Поради падот на цените на нафтата на светските берзи во текот на 80-тите и 90-тите години на минатиот век, многу жители останаа без работа и државата позајми скапи странски заеми.
- Тринидад и Тобаго се наоѓа на главната крстосница на кокаинот и затоа, како и многу други земји во оваа област, има проблеми со дрога и насилство предизвикано од гангстерски картели.
- Иако англискиот е официјален јазик на оваа земја, повеќето луѓе зборуваат на Тринидад англиски, еден вид креолски јазик.
- Во 1498 година, Кристофер Колумбо бил на овие острови. Легендата вели дека тој го нарекол островот Тринидад по три планински врвови лоцирани на југоисточната страна, а Тобаго по локалниот тип цевки што ги пушеле домородци.

Господ не прави грешки

ТРИНИДАД И ТОБАГО | 17 април

Кристал Вајт, 32

Многу деца што живеат на Карибите имаат прекари.

Кристал Вајт има сестра по име Катарина, сепак сите ја викаат Поли затоа што изгледа како папагал кој зборува многу.

Кристал има уште една сестра по име Рошел, но сите ја нарекуваат Паг, затоа што е слаба како метла.

Таткото на Кристал ја нарекувал грда. Тој ѝ го дал тој прекар еден ден, додека седел на скалите од нивната кука во селото Кумуто во Тринидад и Тобаго. Додека нејзиниот татко поминувал покрај неа, тој ја потчукнал по ногата.

„Здраво Грда“, рекол тој.

Кристал се чувствува улично. Децата понекогаш ја нарекувале со разни имиња на училиште, но сега нејзиниот сопствен татко ја исмејувал дома.

„Не сум грда“, протестираше Кристал.

Таткото не ги повлекол своите зборови.

„Ти си најгрдото дете што сум го направил“, рекол тој.

Кристал се чувствува улично. Таткото имал десет деца. Сега таа навистина се чувствува грдо. Зборовите на нејзиниот татко ѝ го смениле животот. Почнала да се бори со депресија и размислувала за самоубиство. Се изгладнувала затоа што сметала дека ќе биде поубава ако е послаба.

Секој ден по училиште, таа се гледала во огледалото во нејзината спална соба и самата се понижувала.

„Зошто твоето чело треба да биде толку големо?, би си зборувала на самата себеси додека солзи се слевале по образите. „Зошто забите

мора да ми бидат толку големи? Зошто сум толку дебела?“

Еден ден, како што стоела пред огледалото, се понижувала и плачела, од радиото се слушнала песна што го привлечла нејзиното внимание.

„Секогаш имај на ум дека си убава“, пеел музичарот. „Имај на ум дека Бог те создал толку убава. Ти си дете на Исуса Христа, нашиот Господ“.

Зборовите на песната ја изненадиле Кристал. Таа помислила: „Ако Бог ме создал толку убава, а јас се презирам себеси, тогаш со тоа сведочам дека Бог направил грешка“.

Плачела уште погласно и го замолила Бога да ѝ прости. Нејзините солзи од тага и самосожалување се претвориле во солзи радосници. Таа одлучила да се гледа себеси таква како што Христовите очи гледаат на неа, а не онака како што некои од луѓето ја гледаат.

За првпат во својот живот, на 17-годишна возраст, таа почнала да се гледа себеси низ очите на Исуса.

Зборовите на псалмот „Те прославувам зашто сум чудесно создаден. Прекрасни се Твоите дела; душата моја тоа добро го знае“ (Псалм 139,14) добиле ново значење и таа го прочитала со радост неколку пати.

Почнала да јаде нормално. Супата од компири, касава, моркови, тиква и корен од тарос биле неверојатно вкусни.

Повеќе не се чувствуваа бесполезно, имала причина да живее.

Наместо да очајува и да се самосожалува, научила да се потпира на Бога и сè препуштила во Негови раце. Почнала да верува во Бога, не само за нејзините секојдневни потреби, туку и заради својата радост. Сфатила дека никој не може да ѝ ја одземе радоста што ја чувствува кога е со Бога.

Кога и да ја нарекувал некој со грди прекари, таа едноставно го игнорирала тоа. Кога таткото ѝ викал дека е грда, таа се навраќала на зборовите дека Бог ја направил убава и уникатна.

„Таква ме направил мојот Бог“, си рекла таа себеси. „Бог не прави грешки.“

Денес Кристал има 33 години и таа е водач на црквата. Многу сака да им раскажува на младите за Бога, кој никогаш не прави грешки.

„Се чувствувам како да немав никого во моето детство, на кого би можела да се потпрам“, кажува таа. „Сакам да бидам личност која ќе им кажува на другите дека Бог има цел со нив, како што има за мене.“

Ви благодариме за даровите на 13-тата сабота што ги приложивте пред три години, а кои помогнаа околу изградбата на првата црковна зграда во кампусот на

Универзитетот Јужно Кариби, во родниот град на Кристал, Тринидад и Тобаго.

Ви благодариме што го имавте тој универзитет во вашите молитви и ќе го имате на ум кога ќе ги приложувате своите дарови на 13-та сабота, што ќе се употребат за подобрување на условите за живот и да се изгради „центар на влијание“ за обука на студентите за мисионска служба.

Во врска со искуството

- Погледнете го видеото на YouTube со Кристал: bit.ly/Crystal-White.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Во 1802 година, Велика Британија го заземала Тринидад, а потоа во 1814 година и Тобаго од Шпанија и Франција. Од 1889 година, овие два острова претставуваат една целина. Во 1976 година, оваа држава станала независна република.
- Ропството било укинато во Тринидад и Тобаго во 1834 година, а од Индија биле донесени работници за плантажите со шеќер. Денес, хиндусите сочинуваат 1/4 од населението на Тринидад и Тобаго.
- Тринидад и Тобаго ги содржат најголемите природни наоѓалишта на асфалт во светот. Езерото Пич и регионот Лабри, на југот на Тринидад, зафаќа 40 хектари и е длабоко 76 метри. Легендата вели дека езерото го „открил“ Сер Валтер Ралег, откако домородците му го покажале. Во оваа земја има и природни сулфурни базени, за кои се вели дека имаат лековити својства.

Експлозија на плинска боца

ТРИНИДАД И ТОБАГО | 24 април

Ноелија Софвел, 35

Ноели брзала да го зготви саботниот ручек пред да зајде сонцето во селото Чејс во Тринидад и Тобаго.

Работела како главен библиски работник на евангелиска серија предавања што резултирала со 25 крстени лица. Една жена што ја запознала на предавањата и која размислувала за крштевање, во петок навечер ја поканила Ноелија во нејзиниот дом на библиско проучување.

Ноелија го готвела своето омилено гвајанско јадење, варејќи ги и пржејќи ги своите намирници на шпоретот на плин, во нејзиниот изнајмен едноособен стан. Чекала да се испечат слатките компири, касава, коренот од тарос и платан.

Нејзиниот мобилен телефон, кој се наоѓал на креветот, сигнализирал дека добила СМС-порака.

Таа се свртела кон креветот. А, тогаш ... Буууум!

Одекнала експлозија и го потресла станот.

Силината на експлозијата ја кутнала Ноели наземи, удирајќи ја од сидот.

Кога паѓала од сидот долу, ѝ се чинело како некоја невидлива рака да ја спуштила на нозе, поттурнувјќи ја кон излезната врата надвор од пожар погодената просторија.

Кога излегла надвор, Ноели повикала помош. Нејзините зборови биле неразбирливи, но соседите го виделе чадот што излегувал од нејзиниот стан. Некој повикал брза помош, а диспечерот советува да истурат вода врз Ноелија додека не пристигне брзата помош.

Некој почнал да ја прска со вода од кофа, додека други две лица се обидувале да го изгаснат пожарот во станот. Ноелија била благодарна за ладната вода. Почувствувала таква болка во главата што ѝ се

чинело како да ќе падне, а кожата ѝ била сета со изгореници. Имала изгореници од втор степен.

Брзата помош ја однела најпрво во амбулантата во близина на нејзиниот дом, а потоа и во болница. Морала да се стабилизира.

Лекарите од клиниката го прашале болничарот што ѝ се случило.

„Боцата со плин експлодирала додека готвела во нејзиниот дом“, рече техничарот.

„Како е сè уште во едно парче? Докторот со неверување праша. „Чудно е што таа не умрела. Никој не може да ја преживее експлозијата на боца со плин“.

Слушајќи го разговорот на овие луѓе, Ноелија тивко му се заблагодарила на Бога за обезбедената заштита.

„Сигурно имаш цел со мојот живот“, помислила таа. „Затоа ми го спаси животот.“

Откако била стабилизирана, ја испратиле во болница. Подоцна истата вечер, една пријателка од црквата ја повикала во нејзиниот дом.

Ноелија среќна ја напуштила болницата, но болката што ја чувствувала била страшна. Членовите на црквата биле шокирани кога слушнале за експлозијата и ја виделе во црква во сабота.

Тие се молеле со неа и пееле песни во слава на Бога.

По заоѓање на сонцето во сабота, Ноелија веќе не можела да оди. Нејзините нозе станале отечени како трупец и изгледале како да се неверојатно тешки.

Во текот на наредниот месец, жените од црквата наизменично останувале со неа во текот на денот. Пасторите ја посетувале и се молеле со неа.

Нејзиното закрепнување било неочекувано брзо. По месец и половина, таа повторно можела да оди, а наскоро била онаа стара Ноелија. Докторката мошне се изненадила кога видела колку бргу зараснале изгорениците на Ноелија.

„Вие навистина имате среќа“, рекла таа.

„Не верувам во среќа“, одговорила Ноелија. „Верувам дека тоа беше Божји благослов. Тоа е одговорот на молитвите на верниците во мојата црква“.

По експлозијата, нејзината заедница со Господа се променила.

Таа отсекогаш го сакала Бога, но сега имала уште поголема доверба во Него. Престанала да се грижи за секојдневните проблеми, секавајќи се дека Бог ја спасил затоа што тој имал план со неа, и таа можела целосно да му се предаде и да се потпре на Него.

Девет месеци по инцидентот, жената со која планирала да се сретне на денот на експлозијата му го предала своето срце на Христа.

Денес, Ноелија му служи на Бога со целото свое срце. Таа помага во водењето на урбан центар на влијание, кој допира до луѓето од нехристијански религии во Тринидад и Тобаго.

„Ништо не може да ме спречи да го извршувам Божјото дело“, изјавува Ноелија.

Дел од даровите на 13-тата сабота од ова тримесечје, ќе биде искористен за отворање центар за подобар живот, „центар на влијание“ на кампусот при Универзитетот Јужни Кариби, кој ќе ги обучува студентите за мисионска служба.

Ви благодариме што ја поддржувате мисијата на Христијанската адвентистичка црква со вашите саботношколски мисионски дарови.

Во врска со искуството

- Погледнете го видеото со Ноелија на YouTube: bit.ly/Noelia-Southwell.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq)
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.
- Најквалитетното какао на светот доаѓа од Тринидад и Тобаго. Познатата сорта „тринитарио“ е главната состојка на висококвалитетните чоколади, кои можат да се најдат низ целиот свет.

Брзи факти

- Најквалитетното какао на светот доаѓа од Тринидад и Тобаго. Познатата сорта „тринитарио“ е главната состојка на висококвалитетните чоколади, кои можат да се најдат низ целиот свет.
- Скорпијата „Моруга“ од јужниот дел на Тринидад е официјално втората најлута пиперка во светот и достигнува 2 милиони сковили (единица за лутина на пиперки). Во споредба со неа, пиперката бабура достигнува 100 сковила, а пиперчето „јалапено“ достигнува 10.000 сковили.
- Според проценките на ООН, Тринидад и Тобаго се смета за најсреќната земја на Карибите.

Тоа е Бог

Шејнел Дејвис, 29

Мојата десетгодишна сестра Шакира почна да се жали на болки во грбот, откако падна на лизгава скала надвор од нашиот дом во Морвинт, во Тринидад и Тобаго.

Мислевме дека истегнала мускул и ѝ дадовме лекови против болки. Болките не престанаа ни по седум дена, па ја одведовме во болница. Лекарот ѝ даде повеќе лекови против болки. Шакира престана да јаде, а stomachот ѝ отече. Кога се врати назад во болницата, лекарот рече: „Мислам дека има рак“.

И покрај операциите, Шакира беше среќно дете, обидувајќи се да биде најсреќната личност во болничката соба. Лекарите ја засакаа. По една година лекување, таа се излечи од ракот.

Неколку месеци откако си дојде дома, ракот повторно се врати. Поминав многу ноќи со неа во болницата. Се сеќавам како офкаше: „Грбот, stomachот, грбот, stomachот“. Имаше големи болки.

Лекарите ја подготвуваа за уште една операција.

„Мамо, не ја сакам оваа операција“, се пожали Шакира.

„Но, тоа треба да се направи за да може да живееш“, одговори мајката.

Шакира почна еден месец по операцијата. Одев кон болницата, кога мајка ми ми се јави и ми ја пренесе тажната вест. Долго плачев.

Меѓутоа, мајката ми не плачеше.

„Мамо, дали нешто не е во ред?“ ја прашав на погребот. „Зошто не плачеш?“ Таа никогаш не ми одговори.

Четири месеци подоцна, стапалото на мајка ми почна да отекува. Таа остана во болница две недели, а лекарите ѝ дадоа дијагноза заснована на депресија по смртта на Шакира. Лекарот препорача советување, но мајка ми одби да оди. Таа почна шест месеци подоцна.

Загубата на мајка ми, која дојде толку брзо по смртта на сестра ми, ме уништи. Сепак, работите станаа уште полоши. Братучедот Марк, кој често доаѓаше да нè посетува и се обидуваше да ме расположи, да го одвои мојот ум од трагедиите што ни се случија, почина во сообраќајна несреќа шест месеци по смртта на мајка ми.

Болката што ја чувствував во мене беше преголема. Моето момче имаше многу тетоважи по целото тело. Знаев дека тетовирањето е доста болно, па решив да направам тетоважа, затоа што мислев дека можеби ќе си ја олеснам болката.

Го прободов носот. Сепак, болката не беше доволно силна, па го прободов носот и по втор пат. Потоа, истото го сторив и со ушите, а потоа ги истетовирав градите. Но, болката и понатаму траеше.

Во тоа време, моето момче се удави додека пливаше. Кога го добив телефонскиот повик, не можев да поверувам. Се сетив на сестра ми, на мајка ми, на братучедот. Сега и мојето момче беше мртво. Почнав да врескам од тага и болка.

Ќ се јавив на шефицата на моето работно место за да ѝ кажам дека нема да можам да присуствувам на заедничкиот собир на сите вработени во фирмата таа вечер, затоа што морав да одам во болница за да го идентификувам телото на моето момче. Шефицата ми рече да почекам нејзиниот внук, Марк, да дојде со мене.

„Тој ќе дојде за тебе“, ми рече таа.

Кога го видов мртвото тело на моето момче, си помислив дека тоа е крајот. Повеќе не гледав причина да живеам.

Четири месеци подоцна, абортирав.

Животот ми беше мрачен, но Марк внесе малку светлина во него. Тој ме посетуваше секој ден и внимателно почна да ми чита стихови од Библијата.

Дали си чула за стихот во Евангелието според Јован 3,16? ме праша.

Во него се вели: „Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загина, туку да има вечен живот“ (Јован 3,16).

Еден ден Марк ме одведе да ги запознам неговите родители. Татко му ја слушна мојата тажна приказна и ми го даде неговиот

телефонски број, велејќи:

„Ако некогаш ти треба некој за да разговараш, повикај ме. Дај си себеси време, Бог има цел со твојот живот“.

Потоа, Марко честопати ме водеше кај неговите. Ги засакав и бев заинтересирана да ги слушам како зборуваат за Бога. Еден ден, додека разговараме, прашав дали може да појдам со нив во црква.

„Да! извикнаа родителите. Марк не рече ништо.

Следната сабота, отидов во црква со Марк и неговите родители.

Како што минуваа седмиците, со моето одење во црква повторно почнав да се чувствувам среќна. Богослуженијата ми делуваа како да се осмислени за мене. Мојата болка се смири. Секој ден ја читам Библијата и поуката за возрасни, барајќи одговори за мојот живот.

Една сабота, пасторот ги повика оние што сакаат да му го предадат своето срце на Бога да станат.

Јас веднаш станав. Знаев дека сакам да живеам за Исуса. Марк исто така стана.

Подоцна дознав дека Марк престанал да оди во црква пет години порано, а се вратил кога јас покажав интерес да одам.

Родителите на Марк беа воо-

Во врска со искуството

- Замолете помлада женска личност да го сподели ова искуство.
- Погледнете го видеото со Шејнел на YouTube: bit.ly/Shinell-Davis.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските објави и брзите факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

душевени. Се молеа на Бога да се врати кај Исуса.

Марк и јас бевме крстени во ист ден и се венчавме еднаесет месеци подоцна.

Понекогаш некој ми вели: „Не знаеш низ што поминувам“. И тогаш, кога ќе ја слушнат мојата приказна, тие велат: „Зар си поминала низ сето тоа? Како остана жива?“ Јас одговарам: „Заради Бога. Бог е Тој кој ми даде нов живот“.

Дел од даровите на 13-тата сабота од ова тримесечје, ќе биде употребен за отворање центар за подобар живот, „центар на влијание“ на кампусот на Универзитетот Јужни Кариби, кој ќе обучува студенти за мисионска служба.

Отровен убод од скорпија

КОЛУМБИЈА | 8 мај

Карлос Рејес, 39 и Луз Муриљо, 34

Беше околу 7 часот навечер и пасторот Карлос и неговата сопруга Луз се подготвуваа за спиење. Можеби некој ќе помисли дека е рано да се оди на спиење во 7 часот навечер, но пасторот и неговата сопруга живеат во оддалечен планински дел на Колумбија и работат како мисионери меѓу луѓето од домородното племе Ембер. Во планините, сите си легнуваат порано.

Одеднаш, ноќниот мир го прекина силно, забрзано удирање на влезната врата од куќата.

„Пасторе, пасторе“, викаше една жена. „Излези, излези!“

Луз ја отвори вратата. Надвор стоеше Кандида, верничка од нејзината црква.

„Бебето го прободете скорпија!“ викаше Кандида, покажувајќи страв во своите очи.

Пасторот и Луз брзо се облекоа. Пасторот грабна батериска ламба, Луз, медицинска сестра, потрча кон кујната и зграпчи неколку чешниња лук, тегла полна со вода и пипета.

Кандида ги одведе пасторот и неговата сопруга во куќата на бебето. Ова трио внимателно одеше низ мрачната ноќ. Змии и скорпии можат да демнат во тревата.

Пристигнувајќи во куќата на бебето, тие ја пронајдоа мајката со своето едногодишно бебе. Таткото отишол да го побара селскиот врач.

Мајката го држеше своето бебе в раце. Бебето беше помодрено и силно се тресеше.

„Ја ставив во висечката мрежа и не ја забележав скорпијата“, зборуваше таа плачејќи. „А тогаш бебето вресна, и кога го зедев в раце, ја видов скорпијата.“

Таа покажа кон остатоците од згазена скорпија на подот. Ја убила скорпијата газејќи ја со чизма.

Луз го зеде бебето од рацете на младата жена и гледаше барајќи го местото на убодот. Челото беше збрчкано од страв. Бебето умिरеше.

„Ајде да се помолиме“, рече таа.

Мајката, која го држеше модрото растреперено бебе, клекна на подот. Пастор Карлос, Луз и Кандида ѝ се придружија, држејќи се сите четворица за рака.

„Господи, Ти имаш сила и Ти си единствениот што можеш да го излекуваш ова бебе“, се молеше пасторот.

По молитвата, Луз ја изми раната на бебето. Го згмечи лукот и го стави врз раната. Потоа, од теглата што ја зеде, ја стави мешавината од лук и вода во пипета и ја влеа во устата на бебето.

Потоа, пасторот Карлос повторно се помоли. Неговата сопруга и тој го повторира процесот на плакнење на раната со мешавина од лук и вода и пипетирање на смесата во устата на бебето и молитва во текот на цел еден час.

По некое време, бебето престана да трепери, а модрата боја исчезна и се врати здравата розова боја.

„Сега можете да го нахраните бебето“, рече Луз и го врати бебето во преграчките на нејзината мајка.

Мајката го држеше малото момче и почна да цица. На семејството веќе не му требаше лекар. Небесниот Бог беше многу посилен.

Пасторот Карлос се помоли уште еднаш, со радосна молитва на благодарност.

„Ти благодарам, Господе, што одговори на нашите молитви и го заштити ова бебе. Те молам употреби го ова чудо и допри до срцата на ова семејство за да можат да разберат дека Ти си вистинскиот Бог“.

Дел од даровите на 13-тата сабота од ова тримесечје, ќе бидат искористени за отворање на „центар на влијание“ за подобар живот на адвентистичкиот универзитет во Колумбија. Овој универзитет ќе ги обучува студентите да станат мисионери како Карлос, кој завршил на тој универзитет.

Ви благодариме што планирате да ги приложите вашите великодушни дарови на 13-тата сабота.

Во врска со искуството

- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисиските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Мисионски информации

- Во 1894 година, Френк Кели ги напуштил Соединетите Држави и заминал во Богота како самостоен мисионер, плаќајќи ги своите трошоци со држење часови по англиски јазик и сликајќи. За кратко, тој се вратил во САД, се оженил, а потоа повторно се вратил назад во Колумбија. Поради лошата здравствена состојба на неговата сопруга, тој повторно се вратил во САД во 1899 година. Семејството Кели се враќа назад во Колумбија во 1920 година, каде ќе помине три години, а потоа засекогаш ќе се врати назад во САД.
- Во текот на првите години од деветнаесеттиот век, адвентистите отишле на островите Сан Андрес и Провиденс, кои припаѓаат на Колумбија и се наоѓаат северно од Панама. Во 1901 година, С. Паркер Смит (син на Урија Смит) и неговата сопруга отвориле училиште во Сан Андреас. Во 1908 година, Смит напишал за *Revue & Herald* дека на островот има 19-членови на црквата и дека адвентистичкото дело на тој остров се развива преку училиштето. Во текот на 1916/17, неколку колпортери работеле на копното Колумбија.
- Околу 90% од Колумбијците се сметаат себеси за христијани, главно од римокатоличка вероисповед (80%), додека 17% се сметаат за протестанти. Останатото население има атеистичко или агностичко гледиште, тврдејќи дека верува во Бога, но без да следи одреден религиозен правец. Повеќе од 35% од оние кои се сметаат себеси за религиозни, признаваат дека не ја практикуваат активно својата вера.

Позајмување ориз и шеќер

КОЛУМБИЈА | 15 мај

Мери Тордесија, 35

На некои студенти им е потребна поголема помош од другите. Беатрис, мајка на две деца, била добра во тоа.

„Дали би имале да ми позајмите малку ориз? ја прашала Беатрис својата газдарица Марија. Марија, студентка и колешка,

изнајмила соби во нејзината голема куќа во Монетија, Колумбија. Марија ѝ позајмила ориз на станарката.

Неколку дена подоцна, Беатрис побарала нешто друго. „Може ли да ми позајмиш малку шеќер? Марија ѝ дала шеќер.

Тогаш на Беатрис ѝ биле потребни банани, повеќе ориз и шеќер. На Марија не ѝ пречело да помага. Во секој контакт со својата станарка, се молела верно да ја следи Христовата метода да им служи на другите луѓе. Таа го читала описот даден од Елена Вајт во книгата „Служба на исцелување“, стр.143.

„Вистински успех во придобивање на луѓето може да се постигне само ако се примени Христовиот метод. Спасителот општел со луѓето како Оној кој им посакува добро. Тој го покажувал своето сочувство кон нив, им служел на нивните потреби и ја придобивал нивната доверба. Тогаш ги повикувал: „Следете Ме“.

Како Мери покажувала сочувство и служела на потребите на Беатрис, така двете жени станале пријатели. Кога Црквата на Марија организирила серија евангелски предавања, таа ја поканила својата пријателка да дојде на предавањата. На Беатрис многу ѝ се допаднале предавањата, така што тие почнале да ја проучуваат Библијата заедно.

По некое време, Беатрис се крстила.

Молитвите и библиските проучувања продолжиле, а дванаесет-го-

дишниот син на Беатрис и осумгодишната ќерка се крстиле. И други студенти што изнајмувале соби кај Марија, се приклучиле на седмичното проучување на Библијата. Групата што ја проучувала Библијата се зголемила на 30 луѓе.

Еден студент дошол кај Марија за да побара помош. Тој ја замолил Марија да оди со него на универзитетот, за да му даде морална поддршка додека разговара со директорот. Кога овие двајца млади дошле на универзитетот, директорката не можела да разбере во кое својство се појавува Марија.

„Која е оваа жена?“ го прашала младичот.

„Ова е жената што ја водеше мојата група за проучување на Библијата“, одговорил тој.

Изненадена од овој одговор, директорката побарала дополнителни информации. Марија објаснила дека група студенти на универзитет се собира еднаш седмично во нејзиниот дом за да ја проучува Библијата и дека формирале блиска група за поддршка.

„Па тоа е прекрасно!“ изјавила директорката. „Во овие денови нема многу луѓе кои пружаат несебична помош.“

Таа ја замолила Марија да ги премести своите библиски проучувања на универзитетскиот кампус.

„На крајот на краиштата, сите ваши учесници се студенти на универзитет“, рекла таа.

Универзитетот ѝ овозможил на оваа група да се собере во студентскиот центар учење, во една отворена градба со столици заштитени од дождовите со покрив. Бидејќи немало сидови или врати, и други студенти наскоро ги забележале овие состаноци, па некои се придружиле. Групата пораснала на 40 лица, вклучително и 3 универзитетски професори.

Еден од нив била таа и Роза, другарка на Марија од училиштето, која првично одбивала да се приклучи на оваа група за проучување на Библијата. Марија не се грижела околу тоа дали Роза ќе дојде на проучувањето или не, таа само сакала да ѝ биде пријателка. Таа само се јавувала и ѝ испраќала пораки на Роза. Ја покарила и во нејзиниот дом на ручек. Роза изјавила дека се плаши да ја чита Библијата. затоа што не сакала да го изневери Исуса. Но, на крајот, и таа се приклучила на оваа група. Додека се молела и проучувала, нејзините стравови исчезнале и почнала да се потпира на Исуса.

По неколку месеци, таа му го предала своето срце на Исус и се крстила.

Марија многу била радосна што Роса му го предала своето срце на Исуса. За три години, колку што постои оваа група за проучување на Библијата, Роса била десеттата душа што се крстила.

Марија вели дека успехот во работата на една библиска група е тоа што групата го следи Христовиот метод на учење.

„Јас го следев Христовиот метод, кога стануваше збор за Роса, се молев за неа и ја повикував. Јас го следам Христовиот метод за секој млад човек во оваа група.“

Дел од даровите на 13-тата сабота од ова тримесечје, ќе бидат употребени за отворање „центар на влијание“ за подобар живот на адвентистчкиот универзитет во Колумбија, што се наоѓа на два часа летање од родниот град на Марија.

Ви благодариме што планирате да го приложите својот великодушен дар на 13. сабота.

Во врска со искуството

- Групата на Марија за проучување на Библијата се состанува во универзитетскиот кампус „Universidad del Sinu“ во Монетија, Колумбија.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq)
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Шпанскиот јазик е официјален јазик на Колумбија. Направени се многу напори за да се одржи нејзината јазична чистота. Во Колумбија се користат повеќе од 180 домородни јазици и дијалекти.
- Стапката на писменост во Колумбија е повисока од светскиот просек. Повеќе од 94% од луѓето знаат да читаат и да пишуваат.
- Колумбија е позната по извоз на две работи, светски познато кафе и смарагди.
- Сè до доаѓањето на Шпанците во петнаесеттиот век, во Колумбија живееле полуномадски племиња. Се стекнала со независност од шпанската влада на 20 јули 1810 година, а во 1886 година била основана Република Колумбија.

Дали сте подготвени да умрете?

МЕКСИКО | 22 мај

Роџер Печ, 52

Капеланот Роџер секојдневно ги посетува сите пациенти во Југоисточната болница, четириесеткреветна адвентистичка медицинска установа во Вилармоса, во Мексико.

Еден посебен ден, капеланот Роџер застанал покрај креветот на новопримениот пациент, осумдесетгодишниот човек по име Хозе. Хозе бил хоспитализиран поради дијабетес и висок крвен притисок. Тој бил многу слаб.

Капеланот знаел нешто за Хозе. Овој постар човек во последните дваесет години живеел со својот син, адвентист, кој сега стоел крај неговата постела.

Неговата внука работела како медицинска сестра во болница. Тој своевремено ја проучувал Библијата и присуствувал на евангелски состаноци. Ги познавал адвентистичките учења, но никогаш не донел одлука да му го предаде своето срце на Исуса.

Капеланот Роџер зборувал нежно, но директно.

„Дали сте подготвени да умрете?“ прашал тој.

„Дали се чувствувате спокојно? Подготвени ли сте да одите на небото?“

„Знам дека ќе умрам, но не сум подготвен“, одговорил Хозе. „Мислам дека моите гревови не ми се простени.“

Тогаш тој им изразил благодарност на синот и на внуката што го довеле во адвентистичката болница. Му се заблагодарил на Бога за неговото физичко и духовно здравје.

„Добро е што сте благодарни на вашето семејство кое се грижи за вас. Ако сте благодарни на своето семејство и ако сте сигурни дека Бог ве води и ве чува, зошто не сте донеле одлука да му го предадете своето срце на Исуса?“ прашал капеланот.

Хозе рекол дека сиот свој живот ѝ припаѓа на друга Христијанска деноминација. „Одев на адвентистичките евангелски предавања со мојот внук, но не сметав дека треба да сторам повеќе од тоа“, одговорил постариот човек.

Капеланот го погледнал Хозе во очи. „Ако не сте подготвени да умрете, и чувствувате дека гревовите не ви се простени, треба да направите нешто повеќе отколку само да присуствувате на евангелски предавања. Она што вам ви недостига, е да му го предадете својот живот на Исуса.“

Хозе почнал да размислува. По некое време, тој рекол: „Можеби тоа е она што навистина ми треба.“

„Татко ми знае за Бога“, рекол синот на Хозе, Хозе јуниор. „Тој ја проучуваше Библијата и одеше на многу евангелски предавања. Сè што треба да направи, е да донесе одлука.“

„Сега е вистинското време да донесете одлука“, рекол капеланот.

„Можеби нема да имате втора шанса. Ако донесете одлука, јас лично ќе ве крстам“.

Таа вечер, Хозе донел одлука да му го предаде својот живот на Исуса со крштавање. Капеланот се молел на Бога да му даде физичка сила да се крсти.

Следниот ден, капеланот го посетил Хозе во неговата болна соба. Се чувствувал многу подобро, и сакал да се крсти.

Пасторот Роџер ја пополнил формуларот за крштевање и го прашал Хозе дали е подготвен да го исполни својот збор на ветување пред Бога.

„Дефинитивно сакам да се крстам“, рекол тој.

Тој бил крстен една седмица по отпуштањето од болница.

Хозе бил многу среќен на денот на своето крштавање. Ракувајќи се со капеланот Роџер, тој рекол: „Го одржав зборот“.

Потоа, Хозе редовно доаѓал во црква секоја сабота. Починал три години подоцна, во 2019 година, на 83-годишна возраст.

Хозе е еден од многубројните пациенти што капеланот Роџер ги гледал како се обраќаат кон Бога и се менуваат со силата на Божјата љубов.

Тој обично не е толку директен со пациентите како што бил со Хозе. Меѓутоа, знаел дека Хозе има големо знаење за Бога и сметал дека треба кон него да се обрати на директен начин.

За да допре до луѓето, тој го следи Христовиот метод што го опишува Елена Вајт во својата книга „Служба на исцелување“, стр.143.

„Вистински успех во придобивање на луѓето може да се постигне само ако се примени Христовиот метод. Спасителот општел со луѓето како Оној кој им посакува добро. Тој го покажувал своето сочувство кон нив, им служел на нивните потреби и ја придобивал нивната доверба. Тогаш ги повикувал: „Следете Ме“.

Капеланот Роџер рекол дека болничките капелани не се единствените кои се опкружени со болни луѓе. Светот е полн со болни луѓе од гревот. Најдоброто нешто што може да се направи за нив е најпрво да се покаже сочувство на тој начин што ќе ги слушаме, вели тој.

„Кога пациентот ќе се ослободи од тежината што ја носи внатре, тогаш тој обично е поподготвен да го слушне и да го прифати советот“, смета Роџер. „Потоа, можете да зборувате за Исуса“.

Дел од даровите на 13-тата сабота во 2018 година, беа искористени за изградба на ново крило на Југоисточната болница во Вилахермоса, Мексико.

Ви благодариме за вашите дарови кои ќе им помогнат на многу пациенти да слушнат за

Во врска со искуството

- Проверете за капеланот Роџер на YouTube: bit.ly/Roger-Pech.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Мисионски информации

- Најраната адвентистичка мисионска работа во Мексико датира од 1891 година, кога американскиот кројач С. Маркизио отишол во Мексико Сити за да го продаде англиското издание на Големата борба. Две години подоцна, во 1893 година, група мисионери, меѓу кои биле и Ден Т. Џонс., Д-р Лилис Вуд, Ајда Крафорд, Ора Озборн и Алфред Купер со сопругот, пристигнале во Гвадалахара, помагајќи да се отвори медицинска мисија и училиште. Подоцна, клиниката била развиена под името Санаториум Гвадалахара. Списанието „Ривју & Хералд“ (10 јули 1894 година) ги известило своите читатели дека овој потфат бил првиот адвентистички обид да се основа медицинска мисионска работа надвор од Соединетите Американски Држави.

Исусовата љубов од Капеланот Роџер и неговиот седумчлен тим волонтери.

Бум!

Анхел Харо, 43

Дваесетгодишниот Анхел Харо со двоглед го посматрал неплодниот и пуст пејзаж полн со кактуси и грмушки во државата Чивава во Мексико.

Бум!

Анхел видел како војници пукаат од тешка артилерија.

Иако војниците и нивната артилерија биле 7 километри оддалечени, експлозијата силно одекнала низ пустината. Тој ја следел трагата од бел чад што покажувала каде лета гранатата.

„Господи“, се помолил тивко, „те молам, направи гранатата да експлодира“.

Неколку моменти подоцна, бум! Гранатата експлодирала, оставајќи зад себе облак од чад и оган, додека земјата се тресела, ништејќи сè во радиус од 1 км.

Анхел воздивнал со олеснување. Двајцата војници што биле покрај него, исто така испуштиле извици на олеснување. Нивната работа била да се потрудат сите гранати да експлодираат. Не смеело ниту една неексплодирана граната да остане на нивниот дел од теренот, така што нивната воена единица, која броела 60 лица, можела да се врати во својата воена база во Мексико Сити, по завршувањето на петдневните вежби за воени маневри.

Тоа бил последниот ден од вежбите што се одржувале на полигонот.

Следното утро, војниците требало да се качат на воен воз за седумдневно патување до нивната база. Анхел бил задоволен од помислата дека се враќа во базата. Можете да добиете дозвола за отсуство и да оди во посета на својата мајка.

Се сетил на Библијата што му ја подарила мајка му. Тој ги читал записите за Исус секоја вечер по воените вежби. Знаел дека неговата мајка се моли за него, од моментот кога почнала да оди во Адвентистичката црква, пет години порано. Сега тој се молел гледајќи како гранатите експлодираат.

Бум!

Уште бел чад се ширел низ небото.

„Боже, те молам, направи сите гранати да експлодираат“, се помолил Анхел.

Одеднаш завладеала тишина.

Челото на Анхел се избраздило од загриженост. Неговите двајца пријатели бесно пцуеле. Ова трио млади момчиња сега морало да најде неексплодирана граната и да ја уништи.

Два часа подоцна, вежбата за тој ден завршила. Анхел и други двајца војници тргнале во потрага по неексплодирана граната тешка 15 кг.

Поминувајќи низ зоната каде што биле испалени гранатите, тој видел зајаци и којоти убиени при експлозиите.

„Еве ја“, одеднаш извикал некој од војниците. „Скоро е покриена со песок.

Војниците ископале дупка, ја ставиле гранатата и ја покриле со грмушки и вегетација, а потоа ја полеале со масло и ја запалиле. Избегале од тоа место на безбедно растојание. Неколку моменти подоцна, сите тројца војници чекале експлозија во нивното засолниште.

Чекале пет минути, десет, а потоа петнаесет минути.

„Господи, те молам, направи оваа граната да експлодира“, се помолил Анхел.

На крајот на дваесеттата минута, конечно одекнала експлозија.

Бел чад повторно го исполнил воздухот. Кога чадот се повлекол неколку мигови подоцна, војниците заминале на местото на експлозијата, за да го изгаснат малиот пожар предизвикан од експлозијата. Тие се смееле знаејќи дека нивната мисија е успешно завршена и дека наскоро ќе бидат на пат кон базата.

Одеднаш, тресок го исполнил воздухот.

Анхел инстинктивно се фрлил на земја. Никогаш во животот не се исплашил како тогаш.

„Боже, те молам, заштити нè. Заштити нè.“

Се случило нешто необјасниво. Се случило нешто незамисливо – граната да експлодира по втор пат.

По неколку моменти, војниците станале од земјата и провериле

дали се повредени. Стоеле на само неколку чекори од граната-та кога експлодирала. Се прегрнувале со извици на радост. И тогаш, клекнале на земјата.

„Почитуван Боже, ти благодарам за заштитата и безбедноста“, повторувал Анхел.

Тој ден му го сменил животот. Почнал да слуша кога неговата мајка зборувала за Исуса. Тој внимателно ги проучувал библиските лекции и книгите на Елена Вајт што му ги испраќала во касарната.

Две години по овој настан, тој му го предал своето срце на Исуса и се крстил.

„Само Божјо чудо нè спаси тој ден да не погинеме. Обично гранатите не експлодираат двапати. Дефинитивно, Божата рака нè заштити. Убеден сум дека Бог има план за мене”.

Денес, Анхел има 43 години и работи како шеф на обезбедување и за контрола на квалитетот на безбедноста во адвентистичката болница во Вилахермоса.

Ви благодариме за даровите од првото тримесечје на 2018 година, кои помогнаа да се изгради уште едно крило на болницата.

Во врска со искуството

- Погледнете го клипот на YouTube со Анхел: [uTube: bit.ly/Angel-Haro](https://www.youtube.com/watch?v=bit.ly/Angel-Haro).
- Преземете слики од Фејсбук ([bit.ly/fb-mq](https://www.facebook.com/bit.ly/fb-mq)).
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: [bit.ly/IAD-Facts](https://www.bit.ly/IAD-Facts).

Мисионски информации

- Католицизмот е доминантна религија во Мексико уште од времето на шпанската колонизација во 16 век. Мексико е втора по големина католичка земја во светот по Бразил.
- Според последниот национален попис на популацијата, 83% од населението во Мексико следи римокатоличка религија, 10% се протестанти, а 8% не се сметаат за религиозни.

Молитви за добар сопруг

МЕКСИКО | 5 јуни

Естер Гарсија, 35

Кога Естер имала 12 години, почнала секоја вечер да се моли во својата спална соба во градот Вилахермоса во Мексико, за некоја посебна работа.

„Те молам, најди ми добар сопруг.“

Таткото на Естер бил алкохоличар.

Многу пиел и често ја тепал нејзината мајка. Тој честопати им се заканувал на мајката и Естер со кујнски нож, а понекогаш им се лутел. За среќа, секогаш промашувал.

Естер навистина не знаела да се моли, но верувала дека Бог може да ѝ помогне. Разговарала со Него како што разговара со пријател.

„Те молам, дај ми добар сопруг, среќно семејство и бебе.“

По завршувањето на универзитетот, таа го запознала Луис додека работел во продавница. Тој бил нејзин шеф. Двајцата почнале да се забавуваат, а Луис ја поканил на специјална саботна програма во Христијанската адвентистичка црква.

Естер веднаш ја засакала црквата.

Луѓето биле пријатни и таа почувствувала спокој каков што никогаш порано не чувствувала. Го слушала проповедникот како зборува за Даниел.

Одеднаш, слушнала машки глас како ѝ се обратил.

„Ова е твоето место“, ѝ рекол гласот. „Ти припаѓаш овде.“

Естер го погледнала Луис. „Дали ти ми се обраќаш и ми зборуваш? – праша таа.“

„Ништо не ти кажувам“, рекол тој. „Седам тука во тишината.“

Естер се прашувала да не почнала да го губи разумот.

Кога ја напуштила црквата по проповедта, гласот продолжил да ѝ се обраќа во нејзиниот ум.

„Ова е твоето место“, велел гласот. „Тие припаѓаш овде.“

Естер не разбираше кој ѝ се обраќа, но чувствувала мир.

Следната сабота, таа му рекла на Луис дека би сакала да ја проучува Библијата.

Следниот ден, сестрата на Луис и нејзиниот сопруг со задоволство дошле во домот на Естира да ја проучуваат Библијата со неа. Додека ги запознавала вистините за Создавањето и Десетте заповеди, во неа се родила желба да научи уште повеќе за вистините на Библијата.

Исто така, почнала да ја учи Библијата самостојно.

Едно неделно попладне, татко ѝ се појавил видно пијан, додека Естер ја проучувала Библијата. Тој видел една млада двојка адвентисти во дневната соба и се упатил директно кон кујната.

Естер слушнала врева и како нешто се криши во кујната. Татко ѝ ја повикал да дојде во кујната. Зел голем кујнски нож и се закачил: „Напушти ја куќата со своите пријатели. Ако не заминете, јас ќе ве убијам.“

Очите му се прошириле. Гласот што го слушнала, не бил гласот на нејзиниот татко. Никогаш порано не видела таков израз на неговото лице. Изгледал како сосема друга личност. Се обидела да разговара со него и да го вразуми.

„Те молам, смири се“, рекла таа. „Јас не користам дрога и не пијам алкохол. Се обидувам да ја проучувам Библијата, затоа што е добро за мојот живот.“

Таткото одбил да слуша.

Тој викнал: „Ќе ги убијам овие луѓе и тебе“.

Естер ги замолила пријателите од црквата да го напуштат нејзиниот дом. Откако се помолиле со неа, двојката заминала. Естер отишла во нејзината соба и плачела.

„Господе, те молам помогни ми. Јас не сакам да живеам на ваков начин.“

Почувствувала мир.

Излегувајќи од нејзината соба, го пронашла својот татко во дневната соба. Кога ја видел, почна гласно да се смее. Естер почувствувала дека не се смее нејзиниот татко. Таа истрчала назад во собата да се помоли повторно.

„Боже, што сакаш да направам?“ – прашала таа.

Одговорот го почувствувала во истиот миг.

Во тој момент, таа одлучила да му го предаде своето срце на Исуса и да се крсти.

Денес, осум години подоцна, Естер служи како секретарка на црквата и водач на младите во адвентистичката црква Амаститан во Вилахермоса.

Таа се омажила за Луис, а сега тие го очекуваат своето прво дете.

„Се молев за добар сопруг, среќно семејство и бебе“, вели таа. „Бог одговори на моите молитви“.

Ви благодарам за даровите од првото тримесечје на 2018 година, кои помогнаа да се изгради уште едно крило на Југоисточната болница, адвентистичка медицинска установа во родниот град на Естер, Вилахермоса, во Мексико.

Во врска со искуството

- Погледнете за Естер на видео на YouTube: bit.ly/Esther-Garcia.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mqj).
- Преземете ги мисиските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Мексиканците сериозно го сфаќаат спортот. Во времето пред *konkvistadora* освојувачите, губитниците во ритуалната игра со топка честопати биле убивани. Опасните спортови, како борби со бикови и родео (со потекло од Мексико), во кои учесниците ги ризикуваат своите животи, сè уште се негуваат.
- Многу уметници доаѓаат од Мексико. Низ нивната историја, вклучително и Маите, како и други домородни групи, тие правеле мурали, скулптури, накит. Современите мексикански уметници произведуваат и големи слики, скулптури, мурали и фотографии.
- Мексико е една од земјите со најголем биодиверзитет. Мексико опфаќа планини, тропски дождовни шуми, пустини, мочуришта. Во Мексико живеат безброј животински видови.

МЕКСИКО | 12 јуни

Не е тоа мојот начин

Фабиола Падила, 36

По крштевањето, Фабиола се молела следните 18 години нејзиниот татко да му го предаде срцето на Исуса во Вилахермоса, Мексико.

Неговиот случај изгледал безнадежно.

Не верувал во Библијата, се молел на Марија и на светците. Тој бил алкохоличар, често ја малтретирал својата сопруга, а лицето постојано му било намуртено од бес.

Фабиола му раскажала за Исуса, но неговиот татко секогаш се оддалечувал, не сакајќи да ја слуша. Таа не се уморила да се моли, замолувајќи ги верниците во црквата да се молат и за нејзиниот проблем.

Бог конечно одговорил на нејзините молитви. Меѓутоа, таа не очекувала таков одговор.

Кога имал 75 години, на татко ѝ му бил дијагностициран рак на црниот дроб. Лекарот рекол дека ракот многу се проширил, и дека не може да се оперира. Кога Фабиола слушнала дека нејзиниот татко ќе умре, таа почнала уште пожестоко да се моли за неговото спасение.

„Господи, дај ми ги вистинските зборови, за да можам да зборувам со татко ми за Тебе“, се молела таа секое утро и секоја вечер во текот на седум дена.

„Дај ми храброст.“

Потоа отишла до креветот на нејзиниот татко ѝ и му ја зела раката. Била нервозна. Мислела дека ќе ѝ удри шлаканица или дека ќе ѝ каже да го пушти на мир. Но, се потсетила дека се молела токму за тоа.

„Многу те сакам“, му рекла таа. „Бог, за кој сакам да ти зборувам ова утро, е истиот Бог во кој веруваш ти. Тој е Бог кој има моќ да те излечи. Дозволи ми да се помолам со тебе.“

Се изненадила кога нејзиниот татко ѝ дозволил да се моли со него.

Од тој ден, таткото и таа се молеле секое утро и секоја вечер. По молитвата, таа му читала неколку стихови од Библијата и му пее-ла песни. Таткото ја слушал во тишина.

Фабиола се прашувала дали нејзините дела се бескорисни, но таа продолжила да му чита од Библијата и да му пее песни. Верниците на нејзината црква издвоиле еден ден да се молат и да постат за преобратување на нејзиниот татко.

Ракот брзо се ширел, а таткото станувал сè послаб и послаб. Фабиола не знаела што друго да стори.

Една сестра од црквата, Рита, ѝ понудила да држи библиски теми. Била пријатно изненадена кога таткото се согласил да почне да ја проучува Библијата.

Гледајќи како брзо опаѓа здравјето на нејзиниот татко, Рита ги забрзала своите библиски проучувања, обработувајќи 7 лекции за една седмица. По седмата лекција, Рита го прашала татка си дали сака да му го предаде своето срце на Исуса.

„Дали би сакал да се крстиш? – го прашала таа.

Таткото изјавил дека сака да се крсти.

Роџер Пех, капелан од болницата Адвентист Југоисток, го крстил нејзиниот татко во детски пластичен базен, во дворот пред семејната куќа во среда во 13:30 часот.

Таа вечер, таткото не сакал да оди во спалната соба. Тој сакал да остане со своето семејство во дневната соба.

Кратко по полноќ, почнал да дише забрзано, а потоа зел длабок здив и починал затворајќи ги очите.

Лицето на татко ми, честопати намуртено во животот, сега изгледаше сосема мирно во сандукот. Изненадени од глетката, ожалостените прашале дали тој одел во црква без знаење на неговата ќерка. Фабиола им одговорила дека нејзиниот татко му го подарил своето срце на Исуса неколку часа пред да почине.

Фабиола е убедена дека Бог направил чудо. Промената на срцето на татко ѝ се случило во период од само два месеца, од мигот кога му бил дијагностициран рак, па сè до моментот на неговата смрт.

„Таткото ми му го предаде своето срце на Исуса, не како што сакав јас, туку според Божјиот начин. Она што е невозможно за човекот, за Бога е возможно“, изјавува Фабиола.

Ви благодарам за даровите од првото тримесечје на 2018 година кои помогнаа да се изгради уште едно крило на Југоисточната болница, адвентистичката медицинска установа во која служи капеланот Роџер Печ.

Во врска со искуството

- Погледнете го видеото за Фабиола и за нејзиниот татко на YouTube: YouTube: bit.ly/Fabiola-Padilla.
- Преземете слики од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Мексико има богато автохтоно наследство. Неколку векови било под шпанска власт. Денес, повеќето Мексиканци се „местизос“ мешавина од домородци и Шпанци.
- Првите човечки населби во Мексико ги создале Олмеците, кои се појавиле во југоисточните делови на оваа држава околу 1.200 година пр. н.е. По нив дошле Маите, Толтеците и Астеките.
- Од раѓање до смрт, статусот и животот на луѓето често се определува од силното влијание на семејните врски. Поради економската состојба, три или повеќе генерации луѓе живеат во една куќа, и во руралните и во урбаните средини. Цели семејства, баби и дедовци, возрасни, тинејџери и мали деца, честопати присуствуваат заедно на одредени настани.
- Свадбената свеченост обично е настан во кој е вклучено цело семејство, како и прослава на „*quinceañera*“ (со кој се одбележува петнаесеттиот роденден на една млада девојка).
- Свадбената свеченост обично е настан во кој е вклучено цело семејство, како и прослава на „*quinceañera*“ (со кој се одбележува петнаесеттиот роденден на една млада девојка).
- Мексиканската кујна е позната по својата палета на различни вкусови и зачини, особено лутите чили пиперчиња. Популарни јадења се Такос, Буритос, Енчилада, кои можат да се најдат во рестораните насекаде во светот.

Моќта на семејто

МЕКСИКО | 19 јуни

Флоренсио Васкез, 61

Четиригодишниот Флоренсио работел на фармата на својата баба во Мексико. Садел и се грижел за посеви со ориз, авокадо, какао и розови култури, со помош на двајца возрасни роднини и седумгодишно момче од соседството, Антонио.

Флоренсио забележал дека Антонио не работи во сабота. Антонио, исто така не ја земал заработката заедно со неговите двајца братучеди, во сабота попладне. Тој доаѓал по неа во сабота навечер.

Флоренсио прашал зошто го прави тоа.

„Прочитав во Библијата“, одговорил Антонио. „Бог вели дека не треба да работиме во сабота затоа што тоа е Негов ден.“

Флоренсио му верувал на Антонио затоа што тоа момче се разликувало од другите. Тоа било добро воспитано, љубезно и ја читало Библијата. Тој бил неговиот најдобар пријател.

Неколку дена подоцна, за време на паузата, Антонио го поканил Флоренсио да оди заедно со него во црква.

„Дали би сакале да дојдете во црква со мене?“ прашало момчето додека пиеле Позол, сладок напиток од пченка со црвеникава боја. „Имаме посебна програма за деца. Можеме заедно да ја читаме Библијата. Ке можеш да запознаеш нови пријатели.“

„Да, сакам да дојдам“, одговорил Флоренсио.

Меѓутоа, тој не дошол. Бабата припаѓала на друга христијанска деноминација и не ги сакала адвентистите. Сметала дека се мрзливи затоа што не работат во сабота.

Сепак, Антонио не се предал. Неколку дена подоцна, тој повторно го повикал Флоренсио.

„Дојди во црква со мене.“

Флоренсио сакал да дојде, но неговата баба не му дозволила.

Антонио продолжил редовно да го повикува Флоренсио и по еден месец се укажала таква можност.

Едно саботно утро, бабата отишла да продава авокадо и рози, а тој отишол со Антонио во црква – и навистина му се допаднало. Луѓето биле пријатни. Посебно му се допаднала детската програма на саботната школа.

Кога се вратил дома, го чекала неговата баба.

„Каде беше?“ – го прашала таа.

„Отидов во адвентистичката црква со Антонио“, одговорило малото момче.

Бабата била бесна.

„Не ми се допаѓа таа црква. Не оди во таа црква“, му рекла таа.
„Ќе ти купам пиво ако не одиш во таа црква.

Меѓутоа, Флоренсио продолжил да оди во сабота во црква со својот пријател. Тој излегувал од куќата кога баба му одела да продава производи од нивната фарма и се обидува да се врати дома пред да си дојде баба му.

Поминале две години, а Антонио се преселил во друг град со неговите родители.

Без својот пријател, Флоренсио престанал да оди во црква, а во исто време, стекнал нездрави навик. На 9-годишна возраст пиел многу пиво со дозвола на неговата баба. Потоа почнал да пуши марихуана и да користи кокаин.

Сепак, семето што го посеал Антонио додека работел на фармата, не се исушило.

Бидејќи долги години се борел со зависноста, Флоренсио го повикал Бога да му помогне. „Боже, исцели ме“, се помолил тој.

Се молел со истата молитва една година, и одеднаш, желбата да пие, да пуши и да користи другата исчезнале. Тој бил ослободен на 45-годишна возраст, радувајќи се затоа што знаел дека Бог одговорил на неговите молитви. Наскоро му го предал своето срце на Исуса во Христијанската адвентистичка црква.

Флоренсио верува дека станал адвентист затоа што никогаш не заборавил што му рекол Антонио кога имал 4 години – дека адвентистичката црква ги следи библиските учења, го држи Божјиот

закон, вклучително и славењето на седмиот ден, сабота.

Денес Флоренсио има 61 година и сака да зборува за тоа како Господ го извлекол од животот потонат во алкохол и дрога. Околу дваесет луѓе му го предаде своето срце на Исуса откако го слушнале неговото животно искуство и ја проучувале Библијата со него.

„Имаме силен Бог“, изјавува тој. „Не можам да ја објаснам Неговата сила, но тоа ми го промени животот.“

Ви благодариме за даровите од првото тримесечје на 2018 година, кои помогнаа да се изгради уште едно крило на Југоисточната болница, адвентистичка медицинска установа во родниот град на Флоренсо, Вилахермоза, во Мексико.

Во врска со искуството

- Погледнете за Флоренсо на YouTube: bit.ly/Florencio-Vazquez.
- Сликите можете да ги преземете од Фејсбук: bit.ly/fb-mq.
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интерамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Мисионски информации

- Најпопуларниот спорт во Мексико е фудбалот. Мексико бил домаќин на Светските првенства во 1970 и 1986 година. Мексико Сити бил домаќин на Олимписките игри во 1968 година.
- Повеќе од половина од населението живее во централниот дел на Мексико. Меѓутоа, големите сушни подрачја на север и тропските на југ се слабо населени. Скоро 80% од Мексиканците живеат во урбани средини, затоа што луѓето од сиромашните рурални области навалиле да живеат во градовите. Мексико Сити има една од највисоките стапки на густина на населеност во светот.

Од врата до врата

13 САБОТА | 26 јуни

Ешли Алварез, 20

Сè започна кога тргнав во средно училиште во малиот мексикански град, кој се наоѓаше на два часа возење јужно од границата со САД.

Мојата школска другарка Кети и јас станавме добри пријателки. Открив дека таа е адвентист. Често ме викаше да одам со неа на заеднички излет во природа и други црковни активности. Но, јас одбивав за цело време додека одев во средното училиште.

„Не можам да одам“, реков. „Моите родители не ми дозволуваат.“

Но, јас никогаш не барав дозвола од моите родители. Не бев заинтересирана да одам, па нејзините повици влегува во едното а излегуваа од другото уво.

Понекогаш јас и Кети разговаравме за саботата. Таа ми зборуваше за она во што верува, а јас ѝ кажував за моето верување. Но, всушност, јас не знаев во што верувам.

Само се обидував да се спротивставам. Во секој случај, татко ми ми рече дека не е важно кој ден се слави.

Кога го завршивме средното училиште, Кети реши да студира медицина, а моето барање за прием на универзитетот беше одбиено.

Почнав да мислам дека Бог ме заборавил. Бев тажна цела година, а кога Кети ме повика на кампување, јас се согласив.

Кампувањето веднаш ми се допадна. Камперите беа пријатни и срдечни.

Тридневното кампување беше насочено кон мисионски активности. Го чистевме брегот на реката и ја реновиравме адвентистичката црква. Најмногу ме импресионираше одењето од врата до врата.

Лицата на луѓето се менуваа откако ќе ја отпеевме нашата песна или ќе прочитавме стихови од Библијата. Можев да видам дека нивните срца се менуваат преку нашите молитви.

Никогаш порано не сум била ангажирана во никаква мисионска работа и бев изненадена што се чувствувам толку добро. Си мислев: „Јас навистина сакам да правам повеќе вакви работи. Ова треба да го работам постојано!“

Ова викенд-кампување го промени мојот живот. Целата моја тага ја снема. Чувствував дека мојот живот има цел.

Но, не знаев која е целта.

Им кажав на моите родители за кампувањето, но тие не покажаа никаков интерес.

Следната сабота отидов во црква. Луѓето ме пречекаа, вклучувајќи ме во црковните активности. Научив многу додека ја читав Библијата. Потоа продолжив да одам секоја сабота во црква.

Точно еден месец по кампот, еден студент од теолошкиот факултет Монтеморелос одржа серија евангелски предавања во текот на седум дена. Го поканив кај мене на вечера и му кажав на моето семејство за Библијата. Додека се подготвуваше да замине, ме праша: „Дали си размислувала за крштевање?“

Кога го слушнав тоа прашање, помислив: „Па, навистина сакав да го слушнам тоа прашање“.

Во истиот момент јас решив да се крстам.

Три дена подоцна, моите родители и Кети присуствуваа на моето крштевање.

По еден месец, присуствував на извиднички курс на Универзитетот во Монтеморелос. За време на состанокот, на кој учесниците ги изнесуваат своите сведоштва, организаторите ме повикаа на бината да ја раскажам мојата животна приказна. Луѓето беа навистина трогнати од она што го кажував. Кога ја завршив мојата презентација, една од организаторите рече: „И таа сака да биде студентка на Монтеморелос“.

Всушност, јас не сакав да студирам. Немав пари за школарина, и згора на тоа, сакав да останам со моите родители.

Сепак, не можев да го одбијам предлогот на еден професор од универзитетот, да го поминам летото работејќи како литературен евангелист, за да заработам пари за школарина.

Додека одев од врата до врата во близина на универзитетот, научив многу повеќе за мојата вера. Сфатив дека се исполнува мојата желба од младоста да одам од врата на врата. Многу го засакав литературниот евангелизам.

Кога заврши летото, родителите ми рекоа да си дојдам дома. Кога си дојдов дома, копнеев да се вратам на универзитетот за да продолжам да заработувам како литературен евангелист. Сега сфаќам дека Бог делувал на мене да се вклучам во мисионската активност во која ќе бидам навистина среќна.

На крајот, им реков на моите родители дека, ако не ме вратат на факултетот, ќе одам сама. Родителите неволно ме однесоа. Кога се збогувавме, тие дури и не ме поздравива, јас само излегов од автомобилот. Ми беше многу тешко, но се молев: „Господе, сега сме само ние двајца“.

Помина еден месец без комуникација со родителите. Се прашував дали можеби згрешив. Му се јавив на татко ми. Само кога сакав да кажам дека сакам да одам дома, тој ми рече: „Не мора да се враќаш. Остани таму. Јас и мајка ти се подготвуваме да одиме во Адвентистичката црква.“

Не можев да поверувам. Почнав да плачам. Не можев да разговарам затоа што многу плачев.

Пододна дознав дека моите родители биле мотивирани од мојата решеност да му служам на Бога како литературен евангелист. Откако ме однесоа и ме оставива на универзитетот, тие одлучиле да одат во адвентистичката црква за да дознаат повеќе за Бога. Почнале да ги проучуваат основните вистини на Библијата и одлучиле да се крстат.

А за сето тоа време, ја мислев дека ми се лутат.

Шест недели по телефонскиот повик, татко ми и мајка ми беа крстени заедно со мојот седумнаесетгодишен брат и тринаесетгодишната сестра. Бидејќи бев верен на Божјиот повик да работам од врата до врата, моето семејство беше крстено.

Моето родно место, Сан Фернандо, е мало, но секој знае дека целото мое семејство стана дел од Адвентистичката црква.

Кога јас или моите родители ги изнесуваме нашите сведоштва, многу семејства покажуваат интерес додека не слушаат. Не знам што ќе се случи во иднина, бидејќи ова е само почеток на нашата приказна.

Дарот на 13-тата сабота од ова тримесечје ќе биде употребен за отворање на центри за „Подобар живот“, мисионски центри на универзитетот Монтеморелос и уште два-наесет други адвентистички институции за високо образование во Интраамериканската дивизија при Генералната конференција на христијанската адвентистичка црква.

Ви благодариме што дадовте великодушни дарови за да помогнете евангелието да се шири низ целиот свет.

(Давање на даровите при-дружени со инструментална музика)

Во врска со искуството

- Замовете помлада жена да ја раскаже оваа приказна како лично сведоштво.
- Погледнете ја Ешли на Јутјуб: bit.ly/Ashley-Alvarez.
- Преземете слика од Фејсбук (bit.ly/fb-mq).
- Преземете ги мисионските објави и брзи факти од Интраамериканската дивизија: bit.ly/IAD-Facts.

Брзи факти

- Шпанскиот јазик е официјален национален јазик во Мексико. Го користи мнозинството од населението. Меѓутоа, сè уште се користат 60 домородни јазици. Хуастечки во Веракруз, јазикот на Маите во Јукатан, Мазауа, Нахуатл, Отоми, Тарастек и Тотонак во централната област Меса.
- Мексико се наоѓа на миграторните патишта на многу животински видови. Секоја есен, безброј патки и гуски долетуваат до мексиканските планини. Милиони загроени пеперутки од видот монарх преминуваат во Соединетите Држави и ја поминуваат зимата во шумските области на исток од државата Мичоакан. Мичоакан монарх пеперутката е под заштита на УНЕСКО од 2008 година, иако загадувањето од Мексико Сити го загрозува овој вид пеперутки и нивните живеалишта во шумите.
- Трите бои на мексиканското знаме имаат длабоко значење. Зелената претставува надеж и победа; белата боја претставува чистота, а црвената ја претставува крвта пролеана од националните херои.

Идни проекти на 13-тата сабота

Проектите што ќе бидат во фокусот на следното тримесечје доаѓаат од Северноамериканската дивизија при Генералната конференција на христијанската адвентистичка црква.

- Изградба на втората фаза на мултифункционална спортска сала, во индијанското училиште Холбрук во САД.
- Изградба на сместување за персоналот во Адвентистичкото училиште Палау во Палау.
- Изградба на црква и центар за локалната заедница Иглулик во Канада.
- Изградба на цркви за имигранти во Канада и САД.

Средство за остварување на целта - Ќе помогне вниманието да се фокусира на светската мисија и да се зголеми седмичното мисионско дарување. Сосредоточете го своето внимание на светската мисија и зголемете ги седмичните мисионски дарувања.

Побарајте од вашиот Одбор на саботната школа да ја постави целта за вашите мисионски дарувања. (Поставете повисока цел од онаа што била за минатото тримесечје, поделете ја сумата на 14 делови – (12 редовни тримесечни делови и два дела за тринаесеттата сабота). Покажете го неделниот графикон на напредок кон поставената тримесечна цел.

Потсетете ги верниците исто така дека активностите на светската црква зависат од седмичните мисионски дарови на саботната школа. Дванаесеттата сабота поднесете извештај за мисионскиот дар собран во текот на тримесечјето и потсетете ги членовите на саботната школа да ги приготват своите дарови на тринаесеттата сабота за наредната седмица. Оваа информација за собраните средства мнозина ќе ги охрабрат да продолжат да ги приложуваат своите мисионски дарувања.

Извор на информации за читателите

За повеќе информации за разновидното културно наследство на интерамериканската дивизија, контактирајте ја вашата локална библиотека или туристичка агенција или амбасада на земјата за која сте заинтересирани. Внесете го името на земјата во вашиот интернет прелистувач.

Следниве веб-страници може да бидат корисни:

Colombia: government website	bit.ly/ColGovt
CIA World Factbook	bit.ly/CIWFBCol
Colombia Travel	bit.ly/ColTrav
Mexico: government website	bit.ly/MexGovt
Lonely Planet	bit.ly/LonPlanMex
Visit Mexico	bit.ly/Visit_Mex
Trinidad and Tobago: government website	bit.ly/TandTGovt
US News & World Report	bit.ly/USNWRTT
Trip Savvy	bit.ly/TripSavTT
Seventh-day Adventist	
Inter-American Division	bit.ly/SDA_IAD
North Colombian Union Conference	bit.ly/SDA_NCUC
South Colombian Union Conference	bit.ly/SDA_SCUC
Central Mexican Union Mission	bit.ly/SDA_CMUM
Chiapas Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_CMUC
Inter-Oceanic Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_IOMUC
North Mexican Union Conference	bit.ly/SDA_NMUC
Southeast Mexican Union Mission	bit.ly/SDA_SMUM
Caribbean Union Conference	bit.ly/SDA_CUC
South Caribbean Conference	bit.ly/SDA_SCC
Tobago Mission	bit.ly/36GkO6j

Адвентистичкото мисионско DVD е бесплатен прилог на списанието во кое можат да се видат искуствата од земјите за коишто зборувавме, како и за Светската мисија на Адвентистичката црква. Замолете го водачот на саботата школ да ви даде една копија од ова DVD или оди на www.AdventistMission.org; www.AdventistMission.org/dvd.

Мисионското списание и на социјалната мрежа Фејсбук. Читајте, коментирајте, споделувајте, ставете „ми се допаѓа“ на нашите искуства на www.facebook.com/mission-quartelies.

АДВЕНТИСТИЧКА МИСИЈА

ЗА МЛАДИ & ВОЗРАСНИ

**Градиво
за
саботна
школа
2/2021**

**ВЕСТИ -
ИСККУВТА
ОД СВЕТОТ**

Излегува тримесечно

Издава:
Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

Подготвил:
Мелита Томовска

Одговара:
Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА

ИНТЕРАМЕРИКАНСКА ДИВИЗИЈА

УНИИ	ЦРКВИ	ГРУПИ	ЧЛЕНОВИ	ЖИТЕЛИ
Дивизијска црква	1	0	145	/
Атлантско-карипска мисија	86	4	31.577	494.000
Белизејска мисија	95	38	47.043	408.000
Карипска унија	635	114	248.979	3.864.000
Централна мексиканска мисија	250	151	87.829	45.609.047
Чиापашка унија	1.340	1.838	252.071	6.609.679
Кубанска унија	343	146	36.973	11.212.000
Доминиканска унија	929	444	353.763	10.400.000
Холандско-карипска мисија	37	6	9.798	285.000
Источна венецуелска мисија	593	270	183.451	13.881.589
Ел Салвадор, мисија	796	204	195.792	6.454.000
Француски Антили-Гвајана, унија	143	24	29.438	1.093.000
Гватемалска мисија	1.017	273	236.216	17.581.000
Хаиканска мисија	612	512	480.496	11.263.000
Хондурска мисија	471	227	102.008	9.746.000
Интерокеанска мексиканска унија	1.760	1.392	204.506	26.188.376
Јамајканска унија	696	35	319.066	2.811.000
Северна колумбиска унија	1.002	573	127.840	21.751.493
Северна мексиканска унија	688	411	156.197	40.995.962
Панамска мисија	371	232	91.374	4.219.000
Порториканска унија	312	8	33.303	3.059.000
Југоцентрална американска мисија	528	325	116.481	11.606.000
Јужна колумбиска унија	756	316	158.291	28.622.507
Југоисточна мексиканска мисија	588	588	77.717	7.173.935
Западновенецуелска мисија	659	262	173.834	14.634.411
ВКУПНО	14.708	8.393	3.754.188	299.962.000

ПРОЕКТИ:

Отворање центри на влијание „Подобар живот“ во тринаесет места.